

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals Estranger, 18 rals.

LA SERP

La vergonya es una cosa que no s' compra y no hi ha botigas que n' vengan perquè hi ha moltes persones que no n' gastan.

Are vull suposar que algú de 'ls que 'm llegeixen té idees carlistas (perdonin-l' ofensa; es una suposició); pero qu' es honrat (com no pot menys de serho aquella persona que llegeix la Campana de Gracia.)

Donchs bé: carlins honrats (si es que n' hi ha) ¿qué haurian fet després d' enterarse del escandallós procés del As d' oros? ¿Qué haurian fet després de veure que s' havian enganyat, posant totes las sévas esperansas ab un ximple? ¿No haurian tirat la boina al foc?

(No 'ls dich lo barret perquè 'ls carlins no n' gastan.)

Donchs vejín lo que son las cosas, ó millor dit, los carlins. Ells, fent la competencia als escambriaires, fins tractan de fer negoci ab un pilot de fems. Aquell calavera tarambana, condemnat pèl Tribunal de Milan, es una víctima de la masoneria. Aquell acusador fals de 'n Boet, que després de vendre's una joia de familia, per fer diners, carregava 'l mort al altre, es un mártir de l' iniquitat liberal. Lo fallo del As d' oros es una injusticia. Qualsevol diria que portan una vena als ulls; pero m' hi convensut de que lo que 'ls cega es la maldat natural.

Y trayent partit de aquest escándol, xillan y 's remouhen, y obran suscripciones en los periódichs per regalar al rey bufó un' altre Toisó, y allí 's demostren tals com son y insolents, escandalosos, fent gala de la seva iniquitat. L' un vol l' extermini de la rassa liberal; l' altre 'ns fá saber que ha sigut sargento de la partida que vá entrar al Vendrell ó á Granollers; l' altre encare gosa invocar lo nom de Dén, per cubrir las sévas passions perversas.

Y 'l govern se mira tot aixó... y sino calla del tot, poch se n' falta.

¿Quí sab! Potser lo govern espera... ¿Qu' espera 'l govern? Que 's torni á repetir lo que ha succehit sempre.

Vé un període liberal? Carlins á la montanya. Ells son los encarregats de fer la trabeta á las si-

tuacions que representan l' esperit del poble; y de las sévas hassanyas s' aprofitan los conservadors. Al cap de vall pagan ab uns quants destinos y ab uns quants regoneixements de graus... y en paus.

Pero á pesar de tot sembla que 'l mateix Cánovas no las té totes. Acaba de arribar del Nort y ha vingut impresionat, al veure la jugada carlista. Potser fins á n' en Cánovas lo tenen per massa liberal.

A las Provincias Vascongadas ha vist las honradas massas treballant á la descarada, ab l' excusa de las elecciones. Allá ha pogut convence's de que 'ls carlins no s' esmenan ni s' arrepenteixen. Fins lo bisbe de Vitoria l' hi ha parlat de dimitir perquè no 's considera capás de contenir als capellans del seu bisbat, carlistas tots ells.

Y després de veure tot aixó, que vingan frares y suscripciones insolents als periódichs, y pelegrinacions y castanyas... als liberals. Y després de veure tot aixó que vinga lastre!

Ell trobará algun dia las conseqüencias.

Un dia, segons conta una antigua fábula, un pagés vá trobar una serp mitj morta de fret al mitj de un camí. Tenia bon cor y vá tenirli llástima.

Vá agafarla y vá posársela á la pitrera, per revifaria ab lo calor del seu cós. La serp s' aná escalfant, vá reviuire, y recobrant la forsa y l' instint, de una picada vá matar al compassiu pagés.

Aquesta fábula la passan los noys d' estudi: que la recordin en Cánovas, y que tinga present una cosa:

Lo millor que pot ferse ab las serps es aixafarlas hi 'l cap.

P. K.

LA FILLA DE UN CARDENAL.

Després del procés del rey del As d' oros, está cridant la atenció de Italia 'l procés del cardenal Antonelli: la justicia un dia ó aitre ve que tréu la vena dels ulls dels homes.

La protagonista d' aquest procés es una condessa anomenada Lambertini: de 25 anys d' edat, casada y molt guapa. Desitjant recullir la riquíssima herencia de aquest ministre de un papa desterrat, que, segons deyan los llanuts, tenia de dormir á la palla, jura y sosté que ella es filla natral del famos cardenal, y conta 'ls fets de la següent manera:

Una senyora extrangera de una poderosa familia

visitava allá per l' any 1854 lo Vaticá. Lo servey la coneixia pèl nom de la Baronesa. Moltes horas passava tancada en los departaments del cardenal, que quan estava ab ella no volia rebre á ningú. «Lo cardenal está malalt y no pot rebre més que al metje», deyan los dignataris á totes las visitas que 's presentavan.

Un dia la baronesa, guapa é interessant, quedá en un estat més interessant que may. Lo cardenal era home de recursos y no s' arredrá, y per no comprometre á tant alta senyora y no comprometre's ell mateix, buscá á una editora responsable, acudint á una tal Marconi, que pertanyia á la policia secreta del Papa.

La Marconi, convensuda pèl cardenal, simulá qu' estava embrassada colocantse uns coixinets dessota del vestit. Vingué l' hora del part, y la criatura de la Baronesa passá en poder de la Marconi, que simulá haverla parida ella. Un capellá y la llevadora han fet revelacions molt importants.

La criatura era una nena y fou batejada lo dia 25 de octubre 1855, posántseli 'ls noms de Loretta y Domenica, sent d' advertir que 'l pare de Antonelli 's deya Domenico y la mare Loretta.

Lo cardenal anava ab molta frequencia á visitar á la nena á casa de la Marconi. Un dia l' hi posá al coll una medalla ab lo seu nom, un altre dia doná á la mare de contrabando 120,000 franchs per atendre als gastos de la nena. Més tart l' hi doná altres 100,000 franchs y moltíssims regalos.

Tots aquests fets están terminantment probats.

Morí la Marconi y la nena Loretta passá al poder de un tutor, renovantse continuament los dons generosos del cardenal.

Per últim la nena 's casá ab lo conde Lambertini, advocat de Roma, y are ella y 'l seu espós pledejan per obtenir tota la herencia del difant cardenal.

Fins are 'l nom de la Baronesa s' havia tingut en secret: pero sembla que are 'l revelarán, descubrintse facilmente molts incidents desconeguts fins are.

Aquí tenen una causa que forma parellas ab la del As d' oros.

Y are 'ls que creuhen que moltes cosas son d' or, no tenen més que gratar imperceptiblement, per convence's que no son més que de llautó, y encare del més ordinari.

T. DEL R.

RIGUROSAMENT històric:
 Un individu que tenia un assumpte molt interessant en la direcció de un ministeri, hi anà per lèmanar que 's despatxés depressa, y 's trobà sense cap empleat. Lo director, lo sub-director y dinou empleats, tots eran a pendre las ayguas. Are digninme ¿perqué dimoni las necessita una gent que ja naturalment gasta tanta *frescura*?

Dinmenje passat a Madrid un toro vá matar al banderillero *Pollo*. Are no 's figurin que 's tracti del *pollo antequerano*. Lo país es més manso, y deixa tirar-se la capa y que l' hi clavin banderillas, sense bellugar-se.

A Alcoy fá poch's dias que en lloch de pendre's una carta, vá extraviarse tota l' expedició del *correu*. Sí, sí: *correu*, cuytén; pero per més que s' hi acuytin sempre se 'n escapa alguna.

Ja ha sortit lo número de la *Granizada*, corresponent al mes de Juriol. Jo 'ls asseguro que hi passarán un bon rato ab los dibuixos del Apeles Mestres. Com de costum, no val més que un rat.

Un telégrama duyan los periódichs dias endarrera, que deya aixís poch més o menos: «Un barco se n' ha anat a fons morint 953 pelegrins que transportava.»

«Ay Snyor, quina desgracia! Francament; més val viure tranquil, excomunicat y llegint la *Campana de Gracia*, que no pas anarse'n per aquests mons de Déu fent de pelegrí per veure 'l papa y veure unes quantas cargas d' aygua.»

Las festas de Cherburgo han sigut per en Grevy y Gambetta un continuat trimoni al sus a l'altre. Aquell célebre corresponsal del Brusi, llogat no més que per escriure tonterias, devandias endarrera: «La Fransa es monárquica; la Fransa vol un amo, y á falta d' altre aplaudeix al president de la Cámara y ab de la República.»

Si 'ls hagués fet una demostració poch simpática, diria: «l mateix corresponsal: «La Fransa es monárquica y la proba es que xiula á n' en Grevy y á n' en Gambetta.»

Cada loco con su tema... y 'l corresponsal del Brusi somiant truitas!

La societat coral de Enterpe ha obert un bonich cassino en lo carrer de Lladó. Lo concert y vetllada inaugural van ser una notable cerimonia. La *Campana* felicita als deixebles de 'n Clavé pel bon us que fan de la herencia del seu mestre.

Lo comité democrátich possibilista de Barcelona ha publicat una allocució escitant al partit a anar á las urnas en las eleccions de diputats provincials. Aplau tim lo seu propòsit y 'l secundarem ab tolas las nostras fornsas.

Las urnas electorals son urnas cinerarias per la gent conservadora. Si abusan, porque 's descreditan, y res mata tant de pressa com lo descredít; y si no abussessin, porque la victoria de la democracia es seguríssima.

Sembla que s' agita l' idea de que Barcelona ajudi decididament a la provincia de Lleyda en la pretensió justíssima de obtenir la concessió del ferro-carril á Fransa pel Pirineo central.

Nosaltres creyém que havém de ajudarlos ab tota l' anima. Lleyda ha ajudat sempre a Barcelona, y *amor ab amor se paga*. Tot lo que siga fraternitat entre provincias catalanas, obrará en nosaltres un apoyo decidit.

Ademés los ferro-carrils á Fransa: 'ns agradan moltíssim, porque sempre esperen que d' aquella terra 'ns vindrá alguna cosa molt bona.

L' iglesia de Bethem té porta oberta á la Rambla de Barcelona; es á dir, al carrer més important de la segona capital d' Espanya. Doch's en aquesta iglesia vá practicar-se dinmenje fará vuit dias la cerimonia de treure 'ls dimonis del cos de un infel's, y l' hi dono aquest nom per no donarn'hi un altre. Ajejut sobre un matalás, als exorcismes de un

capellá y rodejat de neos vá comensar á treure espuma y a dir renechs intercalats ab vivas á n' en Garibaldi, á Victor Manuel, á Gambetta, á Boet y fins a Lluís Carreras. Una circumstancia: á pesar de que l' *endemaniat* no sabia *llatí* responia perfectament als conjuros del capella. De manera que qualsevol diria que ab los dimonis al cos, l' home té la ventatje de aprendre lenguas mortas sense estudiarias. ¡Vaya una farsa!

A Monserrat dias endarrera vá haberhi una desgracia. Va estimarse una tertulia resultant varias personas mortas y feridas. A poca distancia de aquell mateix siti hi ha una pedra que conmemora un miracle. Una tertulia vá estimbar-se y ningú vá ferse mal. Desseguida, pedra al canto y miracle!

¿Qué farán are en vista de l' última desgracia? ¿Arrancar aquélla pedra? No: millor tora posarn'hi un' altra recomenat als carreters que no 's distreguin, porque un mal pas aviat es dat, y 'ls miracles son cada dia més raras.

Lo capellá Erdavide, que declaró contra D. Carlos, volia dir missa a Azpéitx; y 'l rector vá demanarli que l' hi ensenyés la llicencia. Casualment no la duya, y 'l rector no vá permetre que celebrés.

¿Qué volen terhi! 'Ls carlins son aixís: á D. Carlos l' estiman més que á Déu.

En lo poble de la Bauma, prop de Monistrol los dias 15 y 16 vá celebrar-se la festa major. Los joves de las dos societats van unir-se y van donar un magnífich ball.

¿No 's pensin! Fins van tenirlo il·luminat per medi de la llum eléctrica. Es digna d' aquesta llum la unió de un poble.

La veu dels corresponsals:—Lo rector de Aleixar s' ha proposat fer-se immortal. Dias endarrera várem ocupar-nos de un sermó que havia fet, reprodhint lo que havia dit, porque ab aixó sol n' hi havia prou per ridiculisar-se. Donchs bé aquest dia vá empéndrelas desde la trona ab un feligrés, de qui ell sospita, maltractantlo, dihentli qu' es un emissor de Satanás, etc., etc. Emissari de Satanás! Y no vá fer més que repetir lo qu' ell havia dit: á veure donchs qui es Satanás?

Lo rector de Salpensta organisant cofrarias de *Teresas* y de *Lluísos* per evitar que 'l jovent balli. Vaja, lo de sempre. Y de sant Pascual bailon que 'n farém?

Lo vicari de la Coromina, sufragánea de Cardona, vá negarse á administrar lo batisme á una criatura, porque 'l padri Joseph Pev vá negarse á ensenyar lo batlletí de haver complet á la parroquia. A lemés vá dirli:—No 'n diga res á ningú, per evitar escándols. Lo padri vá prometre posarho als periódichs. Y vá fer bé: la millor manera de que no hi haja escándols consisteix en no donarne.

A Cardona vá abarbi una vintena de jesuitas, acompanyats de un fabricant. Los jesuitas tenen bon nas: van saber que en aquella vila ab lo nom de *dret de las ánimas* hi una cantitade de 750 duros que cada any se dona als quintos, y van mirar de pescarls, ab l' excusa de fer un colegi d' ensenyansa. ¡Vaya una ensenyansa! A Cardona lo que ensenyen los jesuitas son las unglas! Molt ojo, fills de Cardonal!

CONTESTACIÓ

DEL SAGASTÍ DE PRIMERA AL DE QUARTA FILA.

Amich Deju: molt sorpres m' ha deixat lo que m' escriu. ¿Creurá que de lo que 'm diu casi no l' hi entés de res? ¿Qué vol vosté? ¿un bon empleo? Donchs si no 's pot es era ja sab lo rector que hi ha: deixins y declaris-neo. Es vital, y jo no ho nego, que vaig dir que 'l premaria, mes creya que m' prestaria obediencia com un cego. ¡Vaya un modo de obediencia! Parl'ma dels seus turrons, y fermé reconveccions, y atordarme y harirme. Vosté diu:—¿Y que n' hi tret de propagar la fusió? ¿hont es tot aquell turrió?—Es qu' encara no está fet. ¿Vosté es dels nostres ó no? Si no ho és, bona nit tiugni,

y si ho es donchs, no prelingui desbaratar la fusió. Inspiris en la prudencia y tingui no xich més de fleme, ja sab be que 'l nostre lema es: cops al cullo y paciencia. ¿No es ara? Sera després. ¿Qui 'n fa caa dels dese ganys? ¿no hem esperat ja sis anys? Donchs n' esperarem sis més. Ademés, qu' si sabem con-ervar ben hè la n' ió y esfortir la gran fusió de bon tros, no 'ls tardarem. Vosté está tot alarmat pe 'l que a València va fer l' incensible Balaguer y que tant joch ha donat. Doch: a tot precisament está 'l quid, lo gran secret: un balaga 'l bando fret, atres lo bando calent. Després d' aixó dins de poch hi haura un justa allá á Fransa pera estrene més l' aliança y de 'l cri de rompre 'l foeh. Tanté está cast cordat redactar certa protesta. ¡Veurá quan estigui llesta que bona ch y ben xafat! En Cánovas es bon soiro, pero 'l qu' es aré caura; ja podria ana á avia á la casa de socorro. Caygué ell no pot dntarse que 'n crid-rán al poder y llavors, inguin per cert, vos e podrá revifarse. Ja veu que no puch parlarhi més net ni més franc ment; si m' aixís está c' ment, fillet meo, to-è que 'parli. Confui en la nostra es rella y cregui lo que l' hi dich, Dispost del seu amich verdader Llatzer Trupella. PER LA COPIA: C. GUMÁ.

A s ben la gran noticia? En Cánovas está a punt de casarse. ¡Bendita sea su nov! ¡Ay! Si s' hi casava y 'l distreya, no sabriam com pagarli. «Hume casat, burro espallat.» Diu lo ditxo. A pesar de tot, si jo fos dona, no 'm casaria ab en Cánovas, per cap diner. Francament, jo no voldria que 'm governés.

Segons s' assegura, la novia de 'n Cánovas es una dama de l' aristocracia, que té una gran fortuna. Més gran fortuna tindriam nosaltres, si aquesta bona senyora no l' hi dongués la clau y 'ns el tingúes tancat á casa seva. Lo casat á casa.

Una anécdota: el pare de la novia es lo difunt Duch de Sevillano. Avants de la revolució aquest senyer anava cada dia á la mateixa hora al ministeri de Hacienda á veure al ministre V. V. Haberhi un cambil de política, van mudar al ministre, y 'l dimitent ja no vá veure més al duch de Sevillano.

Un dia vá trobarlo en una tertulia y vá dirli:—¿Com es que no 's deixa veure, desde que vaig deixar la cartera?—¿No sech jo que m' hi separat de vosté, sino vosté que s' ha separat de mi. A l' hora de costum jo continuo anant cada dia á veure al ministre.

Rigurosament històric: Un arcaide de fora, abys endarrera quan las cedulas duyan la filiació de la persona que las possehía, demaná la cédula á un foraster. Llegendla, y després de comprobar los ulls, la barba, 'l nas y 'l cabell, veje lo següent: *Señas particulares, ninguna.*

—Vames á veure: ensenyim aquesta senyal particular.

Una frase de Frederich II, rey de Prussia: «A voy al día teme al papa, á l' iglesia y al clero es lo me»

teix que teme á las moscas á entrada d' hivern.
Una frase de Jules Ferry, ministre de la República france-a: «Antiguament l' estudi era una especie de presó; avuy no somiém res més que convertirla ab un jardí.»

Los fusionistas s' han reunit á Sant Sebastian.
Fan bé: Sant Sebastia es lo Sant que vá rebre més fletxas; y ellis están en vías de imitarlo. Fletxas del gobiern; fletxas de l' oposició: no sembla sino que tractan de ferlos morir mártirs.

Una cosa 'ls recomano y es que á Sant Sebastian no 'ls vingan tentacions de ficarse á l' aygua. Aixó de la fusió tot son bolados, y á l' aygua la fusió 's fondria.

Aquests dias s' ha dit que 'l ministre Lasala sortia del ministeri.

—La sala ray! deya un conservador. ¡Mentres nos quedí la cuina!

Després de 'n Tanner ha sortit á Lyon un' altre metje sostenint qu' ell estaria 15 dias sense menjar. Vaja: de 15 á 40 van 25: la cosa vá per terra, y aviat sortirà qualsevol conservador apostant qu' ell s' estarà sense menjar dos ó tres horas.

Lo qual no deixaria de tenir mérit.

Lo germá del capellá Erdavide ha declarat publicament en los periódichs, qu' ell no creu que 'l seu germá vaja dir la veritat al declarar en lo proceés del As d' cros.

Están tant atrassats los carlins que no han pogut passar encare del segon capítol de l' Historia Sagrada: Cain mató á su hermano Abel.

Ja s' han convocat las eleccions de diputats provincials.

Lo gobiern ha publicat una circular als gobernadors encomenantlos que previngan als funcionarios depen' ents de la seva autoritat que s' abstinguin de influir directa ni indirectament.

¿Qué més demanan?

Pero 's diu que al mateix temps y dintre de un plech clos los gobernadors han rebut un volant, que deya textualment:

«Quan llegiu la circular, cuydado que no se 'us escapi 'l riure!»

Sobre eleccions may olvidaré lo d' aquell escombriare.

Després de haver anat á votar un cop, vá tornarhi á las dugas ó tres horas, per cert que hi anava ab la cédula de un advocat.

Lo president vá dirli:—Vosté ja havia vingut avans!

L' escombriare, tornantse tot roig, vá respondre que sí, ab veu tremolosa.

—¿D' hont ha tret aquesta cédula? pregunta 'l president ab veu enérgica.

—Jo l' hi diré. respon l' escombriare: escombrant los carrers de Barcelona.... aquets dias se 'n troban molts!

Dilluns passat van socorre á un pobre noy á la farmacia del Globo.

Feya un dia que no havia menjat y la fam vá ocasionarli un accident.

—¿Qué hi ha? preguntava un transeunt.

—Res: un aprénet del doctor Tanner que no vel fer bondat.

Cosas dels nostres governants: dias endarrera deya un periódich de Santander que dos apreciables senyoras d' aquella capital havian sigut nombradas caballers hospitalaris espanyols de número.

Ja que fins á las senyoras nombran caballers, diu un altre periódich, no seria mal que algun dia nombressin á n' en Canovas dama de honor.

Diuen que 'n Sagasta ha sortit molt descorasonat de la reunió de Sant Sebastia.

¡Aixó ray!

Que celebri una reunió sincerament liberal, y recobrará las forsas.

Créguins: contra aquests descorasonaments, un bon plat de paella valenciana, y tirar pel dret.

A un jove amich meu sense pel de barba, l' hi diu una senyora:

—¡Tant jove y ja t' es la carrera de metje!...

—Si senyora, respon lo jove; pero com que soch tan jove no 'm dedico més que á curar criaturas.

—noo alaiavivoy... noo alaiavivoy...

À TORTELLÀ.

¡Poble d' heroes L' ensa al vent avuy las s' t' compaanas; fes que voli 'l seu acrent, omplint d' ardor y content las montanyas catalanas.

Avuy record s lo dia més esplendent de la historia; quan Tortellà su' ombria als pens de la tirania... y s' elevava á la gloria.

Bé poden aixordá al mon los que la sanch van llensá: aiseu vostre noble front perque l mon digui: aquests son los lleons de Tortellà.

Diguen al mon admirat qu' empunyaren lo fusell per sa var la l libertat, fent de cada home un soldat, de cad' casa un castell.

¡Plan d' heroes: Guseu bé los fruits de vostra hazañas: la patria go-a també recordant avuy que t' es semblats fills en sas montanyas.

Ving'n lluytas, singan vents: la libertat may eaura, á pesar dels elements, mentres nos quedim valents com los fills de Tortellà.

C. GUMÀ.

Un xicot molt atondrat tenia la cara plena de pólvora, petróleo, aygua ras y otras materias explosibles.

—Pero ximple, l' hi deya un amich, no véns que 'l dia méns pensat aixó se t' arbola y t' posas á volar?

Resposta del atondrat:— Millor, aixís semblaré un' agulla.

Un tarambana feya un viatge en un barco y demana un vas d' aygua.

Lo camarer vá servirli desseguida, y ell després de paladjarlo digué:

—¡Caramba! ¿Qué tenen aygua viva en aquest barco?

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NUMERO.

- 1. XARADA 1ª.—Cusidora.
2. ID 2ª.—Blasfema.
3. SINONIMIA.—Ronda.
4. ENDEVINALLA.—Tuula.
5. QUADRAT DE PARAULAS.—N a n o, A n a c, N a t a, O c a s.
6. TRENCA-CLOSCAS.—Russia, Toledo, Masnou, Malaga, Paris.
7. GEROGLIFICH.—Pescado de canya pert més que canya.

Han enviat totes las soluciones los ciutadans Confits y Pau Pastura: 7 U; Recoletó: 6 Nyiqui Nyiqui: 5 Nox de Reus J. M. B.; Nas de C. oca: 4 Birelet de Sant Guim y Repatani 3; Istachs: 2 Borní de un ull y 1 no més; ilot de goma y Sobrino de l' capitan Grant.

XARADAS

En t' es, aixís ha de dirse ab t' s dos, pues es carll, y que segons varen di era vehí de San Quirse; me volia fer hu tres al dir jo que sens la manya de fugir per la montanya no haurian durat un mes.

PAU SALA.

II. Abí 'l mati vaig toial en un tercera primera y 'm vaig fer mo tssim mal pues que molt segona n' era.

PEPET BRILLANT.

MUDANSA.

Pescant de desde una tot escant toial, com per rissa ab to estona un xicot per la to: clavá una llissa.

UN TUPE Y F. DE T.

ENDEVINALLA.

Soch aliment y una l'etra, en Valencia m' usan molt; y 'l que m' agafa pel manech se l' hi diu que ja ha fet sort.

BALEGA.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 8—Un instrument.
5 8 3 2 5 3—Una nació.
1 2 3 4 3—Un nom de dona.
4 5 8 3—»
4 3 2—Una moneda.
8 7—Una planta.

MILORD MAFAT.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Una pagesa tenia 28 ous y perque no 'ls hi prenguessin vá posar os en quádros, de modo que cada cara 'n tingues 8. ¿Com los vá posar?

B. B. R.

CONVERSA.

- ¡Has vist á la Quima. Rita?
—Si; ara mateix ha passat.
—Y ab qui anaba?
—Ja te ho he dit.

ESTREBANI.

QUADRAT NUMÉRICH.

Sustituir los pichs ab números, que sumats vertical y horizontalment donguin un total de 33.

P. L. R.

GEROGLIFICH.

K
I X P
H A G A

OSCURANTISTA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse los ciutadans Pau Sala, Papariuas, Sistellet, Un tupé, J. M. B. y A. T. O.

L' s demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo que envian los ciutadans C. B., Periquillo, Un prófugo, D. P. y M. Pere Cal' la, F. Vila, Sallenti de Sallenti, Pan' hoia, Pau del Gra, A. Oruga, V. Elisara y Pou, Tomas Baldiri, J. R. y B. Birelet de Sant Guim y Sicuerat.

Quada N. A. Sant Bay: Si no s' explica més clar no l' entenem prou.—Ramón Cal' te. Publicaré un gerooglifich.—Pan' xut y cal' as curias. Idem la combinació.—S. Gómila: Queda acceptat ab agrahiment la seva poesia.—Antonet Teixidó: Idem combinacions, un rombo y un lo. ogrifo.—Baldiri Candelas: Acceptat lo que 'ns envia.—P. re Poblador: Idem la cansó; l' altre poesia te poch interés.—R. J. Balaguer: Si aquest rector no fa r' s mes, millor es deixarlo estar: si fa alguna cosa més, escriguu.—Francesch Coll Arregiasas podra anar alguna anacreóntica y algun epigrama; generalment tot es incorrecte.—Escanya gals: Insertaré la combinació numerica.—J. G. Coromina: Queda complacut.—J. R. Birelona: Idem.—L. Li, Monistrol: Idem.—E. L. y J. O. Aleixar: Idem, tots dos.—Un tupe: Insertaré molta cosa de lo qu' envia.—Paperinas: Idem, la combinació numerica.—Pau Sala: La poesia ja l' ha contestada 'l mateix autor de l' altra.—Un Recoletó: Acceptém los quentos que 'ns remet.

GRANIZADA.

APELES MESTRES.

Constará de doce cuadernos. Se publicara uno cada mes al precio de un real. Van publicados siete cuadernos correspondientes a los meses desde Enero hasta Julio. De venta en las principales librerías de Barcelona y en la de Lopez, Rambla del Centro.

BARCELONA. Editor: HAMBRA DEL MITZ 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

"Caballeros y caballeras.... Aquí tenen vostés aquestas urnas ¿no hi ha res, es veritat? Donchs are veurán com sense trampa y ab un grapadet de polvos *Canonis trápals*, ne surten unas diputacions provincials conservadoras!...."